

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 15. decembris)

par valsts atbalstu, ko Vācija sniegusi saistībā ar konkrētiem Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta pakalpojumiem (C 24/06 (ex NN 75/2000))

(izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 9954)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(2010/178/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus saskaņā ar iepriekš minēto pantu un, ņemot vērā šo personu viedokļus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) 2000. gada 21. februāra vēstulē Komisijai tika iesniegta sūdzība par Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta (*Tiergesundheitsdienst Bayern – TGD*) veiktajiem pasākumiem. Par šo sūdzību no sūdzības iesniedzēja tika saņemtas arī papildu vēstules. Atbalsta lieta tika reģistrēta ar numuru NN 75/00.
- (2) Saistībā ar šo sūdzību Komisija nosūtīja Vācijai vairākas vēstules. Atbildot uz šīm vēstulēm, Vācija iesniedza informāciju 2000. gada 4. jūlija, 2000. gada 22. decembra, 2002. gada 22. novembra, 2003. gada 10. aprīļa, 2003. gada 1. decembra un 2005. gada 27. jūnija vēstulē. 2003. gada 17. jūlijā notika tikšanās ar Vācijas pārstāvjiem.
- (3) Pasākums ir veikts, sākot no 1974. gada. Neraugoties uz informācijas pieprasījumu, nebija iespējams pierādīt pasākumu paziņošanas faktu. Tāpēc atbalsta pasākums tika iekļauts nepaziņoto atbalsta pasākumu sarakstā.
- (4) 2006. gada 7. jūlija vēstulē Komisija informēja Vāciju par lēmumu uzsākt Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) ⁽¹⁾ 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru saistībā ar šo atbalsta pasākumu.

⁽¹⁾ Kopš 2009. gada 1. decembra EK līguma 87. un 88. pantu aizstāj Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. pants. EK līguma 87. un 88. pants būtībā ir identisks LESD 107. un 108. pantam. Šajā lēmumā vietās, kur minētas atsaucis uz LESD 107. un 108. pantu, tās ir jāsaprot kā atsaucis uz EK līguma 87. un 88. pantu.

- (5) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus.
- (6) 2006. gada 30. oktobra, 2006. gada 2. novembra un 2006. gada 7. novembra vēstulē Komisija saņēma ieinteresēto personu apsvērumus.
- (7) 2006. gada 6. novembra, 2007. gada 22. janvāra, 2008. gada 25. jūlija un 2009. gada 9. februāra vēstulē savus apsvērumus iesniedza Vācija.

II. APRAKSTS

- (8) Pasākumu veic saskaņā ar Likuma par atbalstu Bavārijas lauksaimniecībai (*Gesetz zur Förderung der bayerischen Landwirtschaft – LwFöG*) 14. panta 1. punktu.
- (9) Pasākuma mērķis ir nodrošināt un uzlabot dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu higiēnu.
- (10) Atbalsta saņēmēji ir lauksaimnieki un zivsaimnieki (turpmāk tekstā abas grupas kopā – "lauksaimnieki").
- (11) Atbalsta saņēmējs ir arī Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests.
- (12) Pasākumu finansē no Bavārijas federālās zemes un Bavārijas Veterinārā fonda (*Bayerische Tierseuchenkasse – BTSK*) līdzekļiem.
- (13) Lai gan lauksaimnieku labā veiktos pasākumus dēvē par "vispārīgiem pasākumiem", tomēr šie pasākumi dod labumu vienīgi Bavārijas lauksaimniekiem. Turklāt saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju tie ir pavisam īpaši, tikai profilaktiska rakstura pasākumi, kas attiecas uz piena un gaļas ražošanu, cūkkopību, mājputnu audzēšanu, aitkopību un zivkopību. Dzīvnieku ganāmpulkus pārbauda saskaņā ar noteiktu programmu, saskaņā ar kuru ņem vērā dzīvnieku slimību īpašos riskus un dzīvnieku slimību profilakses un apkarošanas kritērijus. Turklāt Vācija ir norādījusi, ka atbalstu piešķir tikai tādiem vispārīgiem pasākumiem sabiedrības interesēs,

⁽²⁾ OV C 244, 11.10.2006., 15. lpp.

kas pārsniedz parastajās tiesību normās noteiktos pasākumus individuāliem lopkopjiem (2006. gada 6. novembra vēstule, 4. lpp.).

- (14) Lauksaimniecības uzņēmumos veic šādus pasākumus: pastāvīgu uzraudzību, veicot testus un drošības pārbaudes, paraugu ņemšanu un (laboratorijas/sērijveida) pārbaudes, veterinārās konsultācijas, profilakses un slimību apkarošanas plānu izstrādi un vakcinēšanas programmu izstrādi.
- (15) Saskaņā ar Vācijas sniegto informāciju 14. apsvērumā minētās darbības ir pamats, lai lauksaimniekus varētu konsultēt par piemērotiem profilakses un veterinārās aprūpes pasākumiem. Tomēr atbilstīgi Vācijas sniegtajai informācijai pakalpojumi, ko parasti piedāvā reģistrēti veterinārārsti (piemēram, ārstniecība ar zālēm vai profilaktiskām potēm), nav šo "vispārīgo pasākumu" elements.
- (16) "Vispārīgie pasākumi" lauksaimniekiem ir bez maksas. Viņi nevar pieprasīt veikt šos pasākumus, bet pilnvarotais Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests veic tos pēc savas iniciatīvas.
- (17) Šo pasākumu izmaksas Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam kompensē Bavārijas federālā zeme. Saskaņā ar Likuma par atbalstu Bavārijas lauksaimniecībai 14. panta 1. punkta otro daļu "valsts sedz 50 % nepieciešamo izdevumu".
- (18) Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta personāla un materiālo izmaksu otro daļu kompensē no citiem valsts līdzekļiem, proti, Bavārijas Veterinārā fonda līdzekļiem (sk. atbalsta lietas NN 23/07, N 426/03 un N 81/04). Līdz ar to kopumā izmaksas kompensē līdz 100 % apmērā.
- (19) Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta ieguvums aprakstīts turpmāk.
- (20) Saskaņā ar Likuma par atbalstu Bavārijas lauksaimniecībai tekstu Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam no valsts līdzekļiem kompensē tikai pusi "nepieciešamo izmaksu". Tomēr faktiski atbilstīgi Vācijas sniegtajai informācijai ir iespējams saņemt kompensāciju līdz 100 % apmērā.
- (21) Atbalstu Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam sniedz kopš 1974. gada. Saskaņā ar 15. panta 1. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽¹⁾, uz Komisijas tiesībām atgūt atbalstu attiecas desmit gadu noilguma periods. Izmeklēšanas procedūru Komisija uzsāka

2000. gadā. Līdz ar to Regulas (EK) Nr. 659/1999 15. panta 2. punktā paredzētais desmit gadu noilguma termiņš sākas 1990. gadā. Šā iemesla dēļ turpmāk netiek izmeklēts līdz attiecīgajam gadam sniegtais atbalsts.

- (22) Vācijas iesniegtie un pielikumā minētie budžeta dati attiecas uz attiecīgajiem maksājumiem Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi laikposmā no 1990. līdz 2008. gadam.
- Oficiālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanas iemesli un tās apjoms*
- (23) Pēc pirmās pārbaudes nebija skaidrs, vai valsts budžeta maksājumi un Bavārijas Veterinārā fonda maksājumi rada konkurences priekšrocības Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam.
- (24) Turklāt sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka konkrētus klīniskās diagnostikas un terapijas (veterinārās aprūpes) pakalpojumus Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta veterinārārsti piedāvājot par līdz 90 % lētāk nekā to pašizmaksa. Tā esot joma, kurā Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests nodarbojoties ar saimniecisko darbību.
- (25) Kā norāda sūdzības iesniedzējs, tas esot iespējams tikai tāpēc, ka Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests saņemot subsīdijas par "vispārīgiem pasākumiem", un līdz ar to spēj piedāvāt klīniskās diagnostikas un terapijas pakalpojumus ievērojami lētāk nekā brīvi praktizējoši veterinārārsti, kuriem jāiztiek bez subsīdijām. Turklāt sūdzības iesniedzējs norāda, ka uz vietas strādājošajiem Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta veterinārārstiem ir izdevīga situāciju līgumu noslēgšanai un viņiem nav arī ceļa izdevumu.
- (26) Saskaņā ar Komisijas paziņojumu par noteikumiem, kas jāpiemēro nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai⁽²⁾, nelikumīga valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu Komisija vienmēr novērtē, pamatojoties uz kritērijiem, kas paredzēti valsts atbalsta noteikumos, kuri bija spēkā atbalsta sniegšanas brīdī. Uzsākot procedūru, Komisijas rīcībā nebija pietiekami daudz informācijas, lai pārliecinātos, ka atbalsts lauksaimniekiem bija saderīgs ar attiecīgajiem Eiropas Savienības noteikumiem, proti, Kopienas pamatnostādnēm attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē un Vadlīnijām valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras jomā. Tāpēc Komisija aicināja Vāciju iesniegt nepieciešamo informāciju.
- (27) 2008. gada 12. decembra vēstulē Komisija lūdza Vāciju apstiprināt, vai izmeklējamais atbalsts ir sniegts pēc 2008. gada 1. janvāra, un, ja tas tā ir, iesniegt nepieciešamos dokumentus, lai pārbaudītu atbalsta atbilstību Kopienas pamatnostādnēm attiecībā uz valsts atbalstu

⁽¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē 2007.–2013. gadā⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes 2007.–2013. gadam”), kas no 2007. gada 1. janvāra aizstāja 2000. gada 1. februāra Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽²⁾ (turpmāk tekstā – “2000. gada pamatnostādnes”), un Vadlīnijām valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras jomā⁽³⁾ (turpmāk tekstā – “2008. gada vadlīnijas”). 2009. gada 9. februāra vēstulē Vācija informēja, ka atbalsts lauksaimniecības nozarē ir sniegts pēc 2008. gada, un iesniedza prasīto informāciju.

III. VĀCIJAS APSVĒRUMI

- (28) Vācija apgalvoja, ka Bavārijas federālās zemes un Bavārijas Veterinārā fonda maksājumi vispārīgo pasākumu veikšanai ir kompensējoši maksājumi par vispārējās nozīmes sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Vācija norādīja uz tiesu praksi, saskaņā ar kuru valsts kompensējoši maksājumi par vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu sniegšanu noteiktos apstākļos nav valsts atbalsts. Tāpēc, pēc Vācijas domām, šie pasākumi nav valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.
- (29) Vācija uzskatīja, ka vispārīgo pasākumu mērķis ir dzīvnieku veselība un labsajūta, kā arī patērētāju un dzīvnieku aizsardzība. Līdz ar to vispārīgos pasākumus veic galvenokārt sabiedrības interesēs.
- (30) Saskaņā ar Vācijas apsvērumiem, veicot vispārīgos pasākumus, tiek gūtas plašas zināšanas, ko pēc tam atspoguļo daudzās speciālistu publikācijās un zinātniskos referātos valsts un starptautiskā mērogā. Tā Eiropas Savienības speciālistiem ir pieejama būtiska vispārīgajos pasākumos gūto rezultātu daļa.
- (31) Atbilstīgi Vācijas apgalvojumam vispārīgo pasākumu programmas ietvaros netika sniegti veterinārās aprūpes pakalpojumi, proti, pakalpojumi, ko parasti piedāvā reģistrēti veterinārārsti (piemēram, ārstniecība ar zālēm vai profilaktiskām potēm). Papildus šai atbalstītajai programmai Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests veic arī nelielu saimniecisko darbību (sniedz veterinārās aprūpes pakalpojumus). Tomēr tā esot mazāka par 5 % visu veterināro pakalpojumu. Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta saimnieciskā darbība gadā esot bijusi 2,6–2,85 % no kopējā apgrozījuma.
- (32) No subsidēšanas varētu izvairīties, skaidri un saprotami nodalot abas darbības jomas – “vispārīgos pasākumus” un “saimniecisko darbību.” To nodrošinātu ļoti darbietilpīga un detalizēta uzskaitē un vispusīgas pārbaudes.

IV. IEINTERESĒTO PERSONU APSVĒRUMI

- (33) Ieinteresētās personas atkārtoja savu apgalvojumu, ka Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests, proti, tā veterinārārsti, veic ne tikai profilakses pasākumus, bet sniedz arī veterinārās aprūpes pakalpojumus.
- (34) Ieinteresētās personas neapgalvoja, ka šiem veterinārās aprūpes pakalpojumiem tiek sniegts tiešs finansiāls atbalsts, tomēr uzsvēra, ka Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests var piedāvāt līdzīgus pakalpojumus ar daudz izdevīgākiem nosacījumiem nekā brīvi praktizējoši veterinārārsti.
- (35) Netika izteikts apgalvojums, ka atbalsts lauksaimniekiem neatbilst Kopienas pamatnostādņēm attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē vai piemērojamo tiesību aktu noteikumiem. Netika apstrīdēta arī līdzekļu piešķiršana.

V. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

Atbalsts lauksaimniekiem

- (36) Saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas izraisa vai draud izraisīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ja šāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (37) Eiropas Kopienas Tiesa ir nospriedusi, ka, lai novērtētu, vai valsts pasākums ir atbalsts LESD 107. panta nozīmē, ir jānosaka, vai atbalsta saņēmējam uzņēmumam rodas ekonomiskās priekšrocības, kas tam nerastos parastos tirgus apstākļos⁽⁴⁾, vai arī tam nav jāsedz izmaksas, ko parasti sedz no uzņēmuma pašu līdzekļiem⁽⁵⁾.
- (38) Pirmajā mirklī šķiet, ka šie nosacījumi ir izpildīti.
- (39) Pasākumu finansē no valsts līdzekļiem. Tas dod labumu konkrētiem uzņēmumiem, proti, Bavārijas lauksaimniekiem, kuri bez maksas saņem subsidētus pakalpojumus. Tā kā šie uzņēmumi darbojas tirgū, kurā ir liela konkurence, pasākums rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus⁽⁶⁾, turklāt tas iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ 1996. gada 11. jūlija spriedums lietā C-39/94, SFEI, *Recueil*, I-3547. lpp., 60. punkts.

⁽⁵⁾ 1990. gada 14. februāra spriedums lietā C-301/87, Francija/Komisija, *Recueil*, I-307. lpp., 41. punkts.

⁽⁶⁾ Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas praksi uzņēmuma pozīcijas nostiprināšanās, pateicoties dalībvalsts sniegtai finanšu palīdzībai, salīdzinājumā ar citiem konkurentiem principā liecina par konkurences izkropļojumiem (1980. gada 17. septembra spriedums lietā C-730/79, Philip Morris/Komisija, *Recueil*, 2671. lpp., 11. un 12. punkts).

⁽⁷⁾ 2007. gadā Vācijas tirdzniecība Kopienā ar lauksaimniecības produktiem bija EUR 45 327 miljonu (imports) un EUR 37 514 miljonu (eksports) apmērā (avots: Eurostat).

⁽¹⁾ OV C 319, 27.12.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

⁽³⁾ OV C 84, 3.4.2008., 10. lpp.

- (40) Šā iemesla dēļ pasākums ir atbalsts, un ir jāpiemēro LESD 107. panta 1. punkts. Turpmāk ir jāpārbauda, vai, neskarot LESD 107. panta 1. punktu, var piemērot izņēmumu no vispārējā principa par valsts atbalsta nesaderību ar iekšējo tirgu.

Atbalsta likumīgums

- (41) "Vispārīgie pasākumi" lauksaimniekiem (sākot no 1990. gada) un kompensējošie maksājumi Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam "vispārīgo pasākumu" veikšanai laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam tika veikti, nepaziņojot par tiem Komisijai. Tie ir nelikumīgi, jo to veikšana neatbilst LESD 108. panta 3. punktam.

Lauksaimniekiem sniegta atbalsta lauksaimniecības un zvejniecības nozarē saderība ar iekšējo tirgu

Atbalsts dzīvnieku slimību apkarošanai

- (42) Tomēr LESD 107. panta 1. punktā noteiktajam aizliegumam sniegt valsts atbalstu ir arī izņēmumi. Komisija pārbaudīja, vai būtu jāpiemēro kāds no izņēmumiem vai atbrīvojumiem no LESD 107. panta 1. punktā noteiktā atbalsta sniegšanas vispārējā aizlieguma.
- (43) Šajā gadījumā netiek ņemti vērā LESD 107. panta 2. punktā minētie izņēmuma apstākļi attiecībā uz sociālo atbalstu, ko piešķir individuāliem patērētājiem; atbalstu, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai ārkārtēji notikumi, un atbalstu, ko sniedz tautsaimniecībai dažos Vācijas Federatīvās Republikas apvidos.
- (44) Komisija uzskata, ka šai atbalsta shēmai nav piemērojami LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteiktie apstākļi, kuros var atbrīvot no aizlieguma sniegt atbalstu konkrētu apgabalu attīstībai, jo attiecīgais pasākums nav atbalsts, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur ir ļoti zems dzīves līmenis vai kur ir liels bezdarbs.
- (45) Par LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajiem apstākļiem, kuros var atbrīvot no aizlieguma piešķirt atbalstu, ir jānorāda tikai tas, ka attiecīgais atbalsts neveicina kāda svarīga projekta īstenojumu visas Eiropas interesēs un arī nenovērš nopietnus traucējumus Vācijas Federatīvās Republikas tautsaimniecībā. Turklāt tas neveicina kultūru un kultūras mantojuma saglabāšanu LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē.
- (46) Ne Vācija, ne citas ieinteresētās personas izmeklēšanas procedūras laikā nav atsaukušās uz minētajiem apstākļiem, kuros var piemērot izņēmumu vai atbrīvojumu.

- (47) Līdz ar to vienīgais vērā ņemamais iemesls atbrīvošanai no atbalsta sniegšanas aizlieguma ir minēts LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā; atbilstīgi šai tiesību normai ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsts, kas "veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāda nelabvēlīga iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pret-runā kopīgām interesēm".

- (48) Tā kā runa ir par atbalstu lauksaimniekiem, tam piemēro Kopienas pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un Vādlīnijas valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras jomā. Kā minēts 26. apsvērumā, ņemot vērā to, ka attiecīgie pasākumi ir nelikumīgs valsts atbalsts, to saderību ar iekšējo tirgu Komisija novērtē, pamatojoties uz kritērijiem, kas paredzēti valsts atbalsta noteikumos, kuri bija spēkā atbalsta sniegšanas brīdī.

Lauksaimniecības nozarē sniegtais atbalsts līdz 2007. gadam

- (49) Saskaņā ar Komisijas paziņojumu par noteikumiem, kas jāpiemēro nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai, attiecīgajiem pasākumiem piemēro 2000. gada pamatnostādnes, bet atbalstu, kas sniegts pirms šo pamatnostādņu stāšanās spēkā (tātad līdz 2000. gada 1. janvārim), novērtē, pamatojoties uz Komisijas 1986. gada 10. novembra darba dokumentu ⁽¹⁾.
- (50) 2000. gada pamatnostādņu 11.4.1. punktā ir teikts: "Ja lauksaimnieks dzīvnieku slimības dēļ zaudē dzīvniekus vai viņa kultūraugus skārusi augu slimība, to parasti neuzskata par dabas katastrofu vai ārkārtēju notikumu EK līguma nozīmē."
- (51) Šajos gadījumos atbalstu zaudējumu kompensēšanai un atbalstu turpmāku zaudējumu novēršanai Komisija var atļaut tikai, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, saskaņā ar kuru ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsts, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāda nelabvēlīga iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pret-runā kopīgām interesēm.
- (52) Uz izskatāmo atbalstu lauksaimniekiem attiecas 2000. gada pamatnostādņu 11. punkts, jo attiecīgo pasākumu mērķis ir dzīvnieku slimību profilakse un apkarošana. Novērtējot atbalstu dzīvnieku slimību profilaksei un apkarošanai, Komisija pamatojas uz 2000. gada pamatnostādņu 11.4. punktu. Šādu atbalstu uzskata par atbilstīgu LESD 107. un 108. pantam, ja ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi.

⁽¹⁾ Komisijas 1986. gada 10. novembra darba dokuments Nr. VI/5934/86.

- (53) Pasākumam ir jābūt daļai no Eiropas Savienības, valsts vai reģiona programmas dzīvnieku slimību vai citu slimību profilaksei, apkarošanai vai izskaušanai (2000. gada pamatnostādņu 11.4.2. punkts). Saskaņā ar 2000. gada pamatnostādņu 11.4.2. punktu ir jāievieš brīdināšanas sistēma, ja nepieciešams; tai ir jābūt saistītai ar atbalstu, lai rosinātu cilvēkus brīvprātīgi piedalīties profilakses pasākumos. Atbilstīgi šim punktam atbalsta pasākumus drīkst veikt tikai attiecībā uz slimībām, kuru apkarošana ir valsts iestāžu interesēs, nevis tad, kad atbildība par tiem jāuzņemas pašiem lauksaimniekiem.
- (54) Atbalsta pasākumu mērķis ir preventīvs vai kompensējošs, vai gan preventīvs, gan kompensējošs vienlaikus (2000. gada pamatnostādņu 11.4.3. punkts).
- (55) Atbalstam ir jābūt atbilstīgam Eiropas Savienības tiesību aktu veterinārijas un augu aizsardzības jomas īpašajiem noteikumiem (2000. gada pamatnostādņu 11.4.4. punkts).
- (56) Atbalstu var piešķirt līdz 100 % apjomā no izmaksām (2000. gada pamatnostādņu 11.4.5. punkts). Atbalstu nedrīkst sniegt, ja Eiropas Savienības tiesību akti paredz, ka pasākumu izmaksas sedz paši lauksaimnieki.
- (57) Šie nosacījumi tiek izpildīti šādi.
- (58) Pasākumi ir reģionālas (Bavārijas) programmas daļa. To mērķis ir dzīvnieku slimību profilakse un apkarošana. Tas izriet no Likumā par atbalstu Bavārijas lauksaimniecībai noteiktā mērķa ("nodrošināt un uzlabot dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu higiēnu") un veiktajiem "vispārīgajiem pasākumiem". Novērtējamie pasākumi ir paredzēti, lai apkarotu lipīgas dzīvnieku slimības, tostarp faktoriālas slimības un zoonozes. Turklāt tiem ir jāpadara efektīvāka zāļu lietošana un tā jāsamazina. Smagākās slimības noteiktām dzīvnieku grupām ir: liellopiem un aitām – zoonozes, Q drudzis, paratuberkuloze, transmisīvā sūkļveida encefalopātija un mastīts; cūkām un mājputniem – zoonozes, salmonellas, *Escherichia coli* un enterīts. Turklāt tiek izstrādātas un izmēģinātas metodes un procedūras vīrusu infekciju atklāšanai un diagnostikai.
- (59) Vispārīgie pasākumi palīdz sasniegt Eiropas Savienības mērķi – nodrošināt augstu dzīvnieku veselības līmeni. Turklāt Komisijai nav pierādījumu, ka tie varētu nebūt atbilstīgi Eiropas Savienības attiecīgajiem tiesību aktiem veterinārijas jomā.
- (60) Programma paredz maksimālo atbalsta intensitāti 100 % apmērā. Programma neparedz atbalstu gadījumos, kad saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem izmaksas sedz paši lauksaimnieki.
- (61) Bavārijas federālā zeme sedz 50 % izmaksu par vispārīgajiem pasākumiem lauksaimniecības un zvejniecības nozarē. Apsvērumos, ko iesniedza pēc procedūras uzsākšanas, Vācija informēja Komisiju, ka otru izmaksu daļu sedz Bavārijas Veterinārais fonds. Bavārijas Veterinārais fonds ir valsts iestāde, ko finansē no parafiskālām nodevām. Atbalsta kopējais finansējums no Bavārijas federālās zemes un Bavārijas Veterinārā fonda līdzekļiem ir 100 % apmērā un praksē ir pat mazāks par šo līmeni. Agrāk Komisija vairākkārt ir apstiprinājusi Bavārijas Veterinārā fonda finansējumu no parafiskālām nodevām⁽¹⁾. Ņemot to vērā, Komisijai nav pamata vēlreiz detalizēti pārbaudīt šīs parafiskālās nodevas. Ne sūdzības iesniegšana, ne citas ieinteresētās personas nav apstrīdējušas Bavārijas Veterinārā fonda finansējuma modeli (proti, šo atbalsta finansējuma daļu).
- (62) 2000. gada pamatnostādnes pamatojas uz tiem pašiem principiem, kādi tika ņemti vērā jau Komisijas 1986. gada 10. novembra darba dokumentā. Līdz ar to tas pats novērtējums attiecas arī uz atbalstu, kas lauksaimniekiem sniegts no 1990. līdz 1999. gadam, tātad arī tas ir jāuzskata par atbilstīgu šiem principiem. Tāpēc var uzskatīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu.
- Lauksaimniecības nozarē sniegtais atbalsts, sākot no 2007. gada*
- (63) Attiecībā uz situāciju pēc 2007. gada 2007.–2013. gada pamatnostādņu 133. punkts paredz, ka Komisija atzīs, ka valsts atbalsts dzīvnieku un augu slimību apkarošanai ir saderīgs ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ja ir izpildīti nosacījumi, kas paredzēti 10. pantā Komisijas 2006. gada 15. decembra Regulā (EK) Nr. 1857/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecības produktu ražošanu, un grozījumiem Regulā (EK) Nr. 70/2001⁽²⁾. Šajā saistībā ir jāņem vērā tikai pasākumi slimību profilaksei, jo netiek sniegts atbalsts veterinārās aprūpes pasākumiem vai kompensējoši maksājumi par zaudējumiem.
- (64) Ja atbalsts lauksaimniekiem ietvertu konsultāciju izdevumus, tas būtu atbalsts tehniskā atbalsta nodrošināšanai 2007.–2013. gada pamatnostādņu 103. punkta nozīmē. Līdz ar to Komisija atzīs, ka valsts atbalsts tehniskā atbalsta nodrošināšanai ir saderīgs ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ja ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 1857/2006 15. pantā paredzētie nosacījumi.
- (65) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. pantu atbalsts ir atļauts turpmāk minētajos gadījumos.

⁽¹⁾ Sk. valsts atbalsta lietas NN 23/97, N 426/03 un N 81/04 (vēl ir spēkā).

⁽²⁾ OV L 358, 16.12.2006., 3. lpp.

- (66) Ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsts, ar kuru lauksaimniekiem kompensē dzīvnieku un augu slimību vai kaitēkļu invāzijas apkarošanas un novēršanas izmaksas, kas saistītas ar izmaksām par veselības pārbaudēm, testiem un citiem skrīninga pasākumiem, vakcīnu, zāļu un augu aizsardzības līdzekļu iegādi un ievadīšanu, izmaksām par dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu un izmaksām par kultūru iznīcināšanu. Atbalstu piešķir līdz 100 % subsidētu pakalpojumu veidā, un tas nedrīkst ietvert tiešus maksājumus naudā ražotājiem (Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 1. punkts).
- (67) Izmaksas un zaudējumi, par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu, ir jāsamazina par visām summām, kas saņemtas saskaņā ar apdrošināšanas līgumiem, kā arī par izmaksām, kas nav radušās saistībā ar slimību (Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 3. punkts).
- (68) Maksājumi ir jāveic saistībā ar slimībām vai kaitēkļiem, par kuriem ir izstrādāti Eiropas Savienības vai valstu normatīvie vai administratīvie akti. Tāpēc maksājumiem ir jābūt daļai no attiecīgās slimības vai kaitēkļu profilakses, apkarošanas vai izskaušanas oficiālas programmas Eiropas Savienības, valsts vai reģionālā līmenī. Slimības vai kaitēkļu invāzija ir skaidri jādefinē programmā, kurā ir jāiekļauj arī attiecīgo pasākumu apraksts (Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 4. punkts).
- (69) Atbalsts nedrīkst būt saistīts ar dzīvnieku vai augu slimību, kuras apkarošanai Eiropas Savienības tiesību aktos ir paredzēti īpaši uzdevumi vai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem izmaksas par slimības apkarošanas pasākumiem sedz lauksaimniecības uzņēmums, ja vien šo atbalsta pasākumu izmaksas nav pilnībā kompensētas no ražotāju obligātajiem maksājumiem (Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 5. un 6. punkts).
- (70) Attiecībā uz dzīvnieku slimībām atbalsts ir jāpiešķir to slimību gadījumā, kas minētas Starptautiskā epizootiju biroja sagatavotajā dzīvnieku slimību sarakstā un/vai Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmuma 90/424/EEK par izdevumiem veterinārijas jomā ⁽¹⁾ pielikumā (Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 7. punkts).
- (71) Atbalsta shēmas ir jāsāk īstenot trīs gadu laikā pēc izdevumu vai zaudējumu rašanās. Atbalsts ir jāizmaksā četru gadu laikā pēc attiecīgā notikuma (Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 8. punkts).
- (72) Šie nosacījumi tiek izpildīti šādi:
- (73) kā minēts 14. apsvērumā, atbalsts ietver dažādus pasākumus (pastāvīga uzraudzība, paraugu ņemšana un (laboratorijas/sērījveida) pārbaudes, veterinārās konsultācijas, profilakses un slimību apkarošanas plānu izstrāde un vakcinēšanas programmu izstrāde), kuru tiešais mērķis ir slimību profilakse. 2009. gada 9. februāra vēstulē Vācija apstiprināja, ka atbalsts tiek sniegts subsidētu pakalpojumu veidā. Līdz ar to atbalsts šādām izmaksām ir atļauts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 1. punktu.
- (74) 2009. gada 9. februāra vēstulē Vācija apstiprināja, ka ar dzīvnieku slimībām saistītiem projektiem attiecīgās slimības ir minētas Starptautiskā epizootiju biroja sagatavotajā dzīvnieku slimību sarakstā un/vai Lēmuma 90/424/EEK pielikumā.
- (75) Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 3. punkts nav būtisks, jo atbalsts tiek sniegts tikai profilakses pasākumiem.
- (76) Attiecībā uz maksājumiem saistībā ar konkrētām slimībām atbalsts ir reģionālas programmas daļa, kurā ir skaidri norādīta konkrētā slimība un attiecīgie pasākumi. Līdz ar to ir izpildīts Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 4. punkts.
- (77) Netiek subsidētas izmaksas, ko saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem ražotāji sedz paši. Līdz ar to ir izpildīts Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 5. un 6. punkts.
- (78) Netiek subsidētas izmaksas, kas radušās pirms pakalpojumu sniegšanas. Līdz ar to ir izpildīts Regulas (EK) Nr. 1857/2006 10. panta 8. punkts.
- (79) Vācija nav izslēgusi iespēju, ka 14. punktā minētie pasākumi var būt saistīti ne tikai ar īpašām un skaidri definētām slimībām vai kaitēkļu invāziju, bet arī ar citiem dzīvnieku veselības aspektiem (piemēram, ražošanas higiēnu). Līdz ar to pasākumi varētu būt konsultāciju pakalpojumi, kuru ietvaros ieteikumus un plānus pielāgo konkrētu lauksaimnieku vai viņu grupu situācijai.
- (80) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1857/2006 15. panta 2. punkta c) apakšpunktu atbalstu drīkst piešķirt, lai segtu trešo personu sniegtus konsultāciju pakalpojumus,

⁽¹⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp.

kas atšķirībā no regulāriem nodokļu konsultāciju vai juridiskiem pakalpojumiem vai reklāmas nav nepārtrauktas vai periodiskas darbības un neattiecas uz uzņēmuma parastām darbības izmaksām. Regulas (EK) Nr. 1857/2006 15. panta 3. punkts paredz, ka atbalsts var segt 100 % šo izmaksu un ka to piešķir subsidētu pakalpojumu veidā.

(81) Šie nosacījumi tiek izpildīti šādi:

(82) no Vācijas iesniegtajiem dokumentiem (sk. 14. apsvērumu) izriet, ka subsidētie konsultāciju pakalpojumi ir sniegti tādu projektu veidā, kas saistīti ar īpašām un precīzām dzīvnieku veselības prasībām sabiedrības interesēs. Lai gan noteiktiem pasākumiem varētu būt nepieciešama nepārtraukta kontrole vai regulāras pārbaudes, šķiet, ka tie ir attiecināmi uz attiecīgo projektu un nav uzskatāmi par dzīvnieku ganāmpulka parasto regulāro veterināro vai kvalitātes kontroli. Arī šādu pasākumu izmaksas nevar uzskatīt par uzņēmuma parastām darbības izmaksām Regulas (EK) Nr. 1857/2006 15. panta 2. punkta c) apakšpunkta nozīmē, jo netiek subsidētas izmaksas par veterinārārstu periodiskiem apmeklējumiem profilakses un ārstniecības nolūkā. Viss atbalsts tiek sniegts subsidētu pakalpojumu veidā un nedrīkst pārsniegt 100 % pieļaujamo izmaksu. Tāpēc var uzskatīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu.

Zivkopībai sniegtais atbalsts

(83) Pasākumi tika veikti arī zivkopības nozarē. 1988., 1992., 1994., 1997. un 2001. gada vadlīnijās valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras jomā, kas atbilst 2007.–2013. gada pamatnostādņēm, ir noteikti šādi kritēriji valsts atbalsta saderībai ar iekšējo tirgu veterinārijas un veselības jomā: ⁽¹⁾ iestādei ir jāveic slimības ierobežošanas pasākumi, nodrošinot to, ka šos pasākumus veic nevis individuālās, bet sabiedrības interesēs. Atbalsta pasākumu mērķis ir preventīvs vai kompensējošs, vai gan preventīvs, gan kompensējošs vienlaikus. Pasākumu veikšanai Bavārijas federālā zeme pilnvaroja Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestu, un šos pasākumus, kā jau 16. apsvērumā norādīts citā kontekstā, tas arī patstāvīgi

veica. Šo pasākumu mērķis ir preventīvs. Šā iemesla dēļ var uzskatīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu.

(84) Laikā no 2004. gada 1. novembra līdz 2008. gada 31. martam sniegto valsts atbalstu pārbauda individuāli saskaņā ar Pamatnostādņu valsts atbalsta izskatīšanai zivsaimniecībā un akvakultūrā ⁽²⁾ (turpmāk "2004. gada pamatnostādnes") 3.10. punktu, kas atsaucas uz Komisijas Regulas (EK) Nr. 1957/2004 ⁽³⁾ 4. pantu, kas savukārt atsaucas uz 15. panta 3. punktu Padomes 1999. gada 17. decembra Regulā (EK) Nr. 2792/1999, kas nosaka sīki izstrādātus Kopienas noteikumus un kārtību attiecībā uz struktūrpalīdzību zivsaimniecības nozarē ⁽⁴⁾. Atbilstīgi 2004. gada pamatnostādņu 3.1. punkta otrajai daļai šis valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu un ir piešķirts saskaņā ar konkurences politikas un kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem Regulas (EK) Nr. 2371/2002 ⁽⁵⁾ un (EK) Nr. 2792/1999 nozīmē: saskaņā ar Regulas Nr. 2792/1999 15. panta 2. punktu var veicināt pasākumus ar plašāku jomu salīdzinājumā ar pasākumiem, ko parasti uzņem privāti uzņēmumi. Šādu pasākumu piemēri ir minēti 15. panta 3. punkta e) un l) apakšpunktā. Pirmkārt, Komisija secina, ka "vispārīgo pasākumu" mērķis atbilst šajos piemēros minētajiem mērķiem. Otrkārt, Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests veic šos pasākumus pēc savas iniciatīvas, nevis pēc lauksaimnieku pieprasījuma. Turklāt šos pasākumus – šajā saistībā sk. 2004. gada pamatnostādņu 3.4. punktu – lauksaimnieki paši, iespējams, nebūtu veikuši tirgus apstākļu dēļ. Visbeidzot saskaņā ar 2004. gada pamatnostādņu 3.5. punktu šie pasākumi veicināja nozares ilgtspējīgu uzlabojumus.

(85) 2009. gada 9. februāra vēstulē Vācija apstiprināja, ka turpina sniegt atbalstu lauksaimniecības nozarē, un minēja raksturīgu projektu piemērus. Šajos piemēros nebija minēts neviens projekts zvejniecības nozarē. Tomēr, tā kā nevar izslēgt, ka pēc 2008. gada 1. aprīļa tiek sniegts atbalsts zvejniecības nozarei, ir jāpārbauda, vai šāds atbalsts būtu atbilstīgs noteikumiem, kas pēc attiecīgā datuma bija spēkā lauksaimniecības un zvejniecības nozarē. 2008. gada vadlīniju 4.2. punkts attiecībā uz atbalstu, uz ko attiecas citi noteikumi, atsaucas uz šo vadlīniju noteikumiem, šajā gadījumā uz Komisijas 2008. gada 22. jūlija Regulas (EK) Nr. 736/2008 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam, ko piešķir maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zivsaimniecības produktu ražošanu, apstrādi un tirdzniecību ⁽⁶⁾, noteikumiem. Saistībā ar atbalstu pasākumiem dzīvnieku veselības jomā galvenā nozīme ir Regulas (EK) Nr. 736/2008 14. pantam. Saskaņā ar šo pantu atbalsts pasākumiem dzīvnieku veselības jomā ir saderīgs ar iekšējo tirgu, ja ir izpildīti

⁽¹⁾ Sk. 1988. gada vadlīniju valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras jomā E apakšpunktu (OV C 313, 8.12.1988., 21. lpp.); 1992. gada vadlīniju 2.5. punktu (OV C 152, 17.6.1992., 2. lpp.); 1994. gada vadlīniju 2.9. punktu (OV C 260, 17.9.1994., 3. lpp.); 1997. gada vadlīniju 2.9. punktu (OV C 100, 27.3.1997., 12. lpp.); 2001. gada vadlīniju 2.8. punktu (OV C 19, 20.1.2001., 7. lpp.).

⁽²⁾ OV C 229, 14.9.2004., 5. lpp.

⁽³⁾ OV L 291, 14.9.2004., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 337, 30.12.1999., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 201, 30.7.2008., 16. lpp.

Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 ⁽¹⁾ 28. un 32. panta nosacījumi un Komisijas Regulas (EK) Nr. 498/2007 ⁽²⁾ 12. panta nosacījumi. Attiecībā uz izskatāmo atbalstu šo regulu nosacījumi un 2008. gada vadlīniju 3. punktā noteiktie vispārīgie principi satura ziņā ir palikuši tādi paši kā noteikumi, kas attiecās uz atbalstu, kas sniegts līdz 2008. gada 1. aprīlim. Tādēļ šā atbalsta novērtējumu var piemērot arī pēc 2008. gada 1. aprīļa sniegtajam atbalstam. Tā kā līdz 2008. gada 1. aprīlim sniegtais atbalsts atbilst spēkā esošajiem noteikumiem un atbalsts un tā sniegšanas veids pēc 2008. gada 1. aprīļa nemainījās, Komisija secina, ka šis atbalsts atbilst zvejniecības un akvakultūras nozarē spēkā esošo tiesību aktu nosacījumiem.

- (86) Ņemot vērā iepriekš minēto, valsts atbalsts, kas pārbaudītā pasākuma ietvaros sniegts lauksaimniekiem, atbilst nosacījumiem, kas noteikti piemērojamajos Eiropas Savienības tiesību aktos lauksaimniecības un zvejniecības nozarē. Šajā saistībā Komisija secina, ka ne sūdzības iesniedzēji, ne citas ieinteresētās personas nav pierādījušas Eiropas Savienības attiecīgo noteikumu pārkāpumu. Tāpēc var uzskatīt, ka valsts atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu.

Atbalsts Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam

- (87) Lai varētu runāt par valsts atbalstu, pasākumam ir jābūt tādām, kas atbalsta saņēmējam rada priekšrocības.
- (88) No Eiropas Kopienas Tiesas prakses izriet, ka kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu nav atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi ⁽³⁾. Ja šie nosacījumi nav ievēroti, bet ir izpildīti vispārīgie kritēriji LESD 107. panta 1. punkta piemērošanai, šāda kompensācija ir valsts atbalsts.
- (89) Spriedumā *Altmark* lietā Eiropas Kopienas Tiesa ir norādījusi, ar kādiem nosacījumiem kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu nav valsts atbalsts (3. doktrīna):

“a) pirmkārt, saņēmējuzņēmumam faktiski ir jābūt uzliktām sabiedrisko pakalpojumu pildīšanas saistībām, un šīm saistībām jābūt skaidri definētām;

b) otrkārt, (...) kompensāciju aprēķināšanas parametriem jābūt iepriekš objektīvi un caurredzami noteiktiem;

c) treškārt, kompensācija nedrīkst pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai nosegtu visus vai daļu izdevumu, kas radušies, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā attiecīgos rēķinus un saprātīgu peļņu saistībā ar šo saistību izpildi;

d) ceturtkārt, ja uzņēmums sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām konkrētajā gadījumā nav izvēlēts sabiedrisko iepirkumu procedūras rezultātā, kas ļautu izvēlēties pretendentu, kurš spēš šos pakalpojumus piedāvāt par sabiedrībai viszemāko cenu, kompensācijas apjoms ir nosakāms, pamatojoties uz to izdevumu analīzi, kādi, pildot šīs saistības, rastos tipiskam uzņēmumam, kas ir labi vadīts un atbilstoši nodrošināts (...), lai spētu izpildīt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā atbilstošos rēķinus un paredzot saprātīgu peļņu par šo saistību izpildi.”

- (90) Ja šie četri nosacījumi ir izpildīti, kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu nav valsts atbalsts, un līdz ar to nepiemēro LESD 107. panta 1. punktu un 108. pantu. Ja dalībvalstis neievēro šos nosacījumus un ir izpildīti vispārīgie kritēriji LESD 107. panta 1. punkta piemērošanai, kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ir valsts atbalsts, par kuru Komisijai ir jāpaziņo saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu.

- (91) Uzsākot procedūru, bija šaubas par to, vai ir izpildīti c) un d) apakšpunktā minētie nosacījumi.

- (92) Par a) apakšpunktā minēto nosacījumu Komisija norāda, ka Likuma par atbalstu Bavārijas lauksaimniecībai 14. panta 1. punkts paredz sabiedrības interešu esību, nosakot skaidru mērķi (veselīga pārtika) un dodot iespējas (ar augstas kvalitātes lauksaimniecības un mēzsaimecības produktiem) sasniegt šo mērķi, izmantojot vairākus pasākumus (sk. 14. apsvērumu). Saskaņā ar nolikumu Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta mērķis ir veicināt un nodrošināt dzīvnieku veselību, jo īpaši, lai ražotu veselīgus dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus un aizsargātu patērētājus un dzīvniekus. Lai sasniegtu šos mērķi, dienestam ir savs personāls un aprīkojums. Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta veiktie pasākumi ir noteikti 1974. gada nolīgumā Nr. R1-4010/1393 un 1993. gada 13. jūlija pamatnolīgumā Nr. T-7482-100, kurus noslēgusi Bavārijas federālā zeme un Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests. Detalizētus noteikumus katru gadu nosaka ikgadējos nolīgumos un administratīvos lēmumos.

- (93) Par b) apakšpunktā minēto nosacījumu jāsecina, ka katra darbība tika definēta iepriekš un ka finanšu kompensācija tika aprēķināta, izmantojot punktu sistēmu, pamatojoties uz paredzamo laika patēriņu un izmaksām. Turpmākajos gados, nākot klāt jauniem papildu pakalpojumiem, rīcība

⁽¹⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 120, 10.5.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00, *Altmark*, *Recueil*, I-7747. lpp., un 2003. gada 27. novembra spriedums apvienotajās lietās no C-34/01 līdz C-38/01, *Enirisorse*, *Recueil*, I-14243. lpp.

bija analoga. Šajā saistībā jānorāda, ka Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta darbību ir pārbaudījusi un apstiprinājuši Bavārijas Augstākā Revīzijas palāta (*Bayerischer Oberster Rechnungshof*). Turklāt šajā lēmumā aplūkotajā laikposmā neatkarīgas revidentu sabiedrības veica grāmatvedības revīziju.

(94) Par c) apakšpunktā minēto nosacījumu Vācija ir iesniegusi informāciju, no kuras izriet, ka kompensācija nav pārsniegusi izmaksas, kas radušās saistībā ar sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi (sk. pielikumu). Skaitļi faktiski liecina, ka laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests nav guvis peļņu. Vispārīgo pasākumu izmaksas aprēķina, pamatojoties uz punktu sistēmu, kurā viens punkts atbilst noteiktai vērtībai euro. Šo aprēķina metodi izstrādāja pēc Bavārijas Revīzijas palātas iniciatīvas. To var salīdzināt ar metodi, ar kuru aprēķina pakalpojumu izmaksas cilvēku ārstēšanā. Vācija paziņoja, ka kopš 2002. gada piemērotā aprēķina metode atbilst Komisijas Direktīvas 2005/52/EK ⁽¹⁾ prasībām.

(95) Attiecībā uz d) apakšpunktā minēto nosacījumu jānorāda, ka no 2005. gada 1. janvāra Bavārija ir izvēlējusies Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, pamatojoties uz publisko iepirkumu procedūru. Pēc pārrunām ar Komisiju publiskā iepirkuma procedūru Bavārija uzsāka 2004. gada jūnijā, izsludinot Eiropas Savienības mēroga konkursu par pakalpojumu līgumu "Pasākumi, pamatojoties uz projektiem, lauksaimniecības dzīvnieku veselības jomā Bavārijā". Pasākumu kopējās izmaksas piecu gadu laikposmā tika lēstas astoņu miljonu euro apmērā gadā. Konkursu izsludināja Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša (S sērija) pielikumā ⁽²⁾ un Bavārijas Tiesību aktu vēstnesī (*Bayerische Gesetz- und Verordnungsblatt*). Konkursā piedalījās trīs pretendenti. Piecu gadu līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam, jo nepieciešamos pakalpojumus tas varēja sniegt vislētāk. 2009. gadā uzsāka jaunu publiskā iepirkuma procedūru.

(96) Attiecībā uz d) apakšpunktā minēto otru alternatīvu Vācija pieļāva, ka laikposmā līdz 2004. gada 31. decembrim nebija neviena uzņēmuma, ko pilnībā varētu salīdzināt ar Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestu.

(97) Līdz ar to Vācija nav pierādījusi, ka Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam maksātā kompensācija laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam tika aprēķināta, pamatojoties uz

tādu izmaksu analīzi, kādas, pildot attiecīgās saistības, rastos tipiskam, labi vadītam uzņēmumam. Tādēļ var uzskatīt, ka novērtējamais pasākums Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam līdz 2004. gada 31. decembrim ir radījis ekonomiskas priekšrocības LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

(98) Līdz ar to Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam katru gadu maksātā kompensācija ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, bet ikgadējā kompensācija, kas saskaņā ar publiskā iepirkuma procedūru maksāta pēc 2005. gada 1. janvāra, atbilst visiem spriedumā *Altmark* lietā minētajiem nosacījumiem un tāpēc nav valsts atbalsts Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam. Šajā saistībā Komisija ņem vērā, ka no Vācijas iesniegtajiem dokumentiem izriet, ka maksājumi Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam laikā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada beigām nesedza pilnīgi visas vispārīgo pasākumu izmaksas.

(99) Attiecībā uz spriedumā *Altmark* lietā minēto nosacījumu izpildi nav saņemta ne īpaša sūdzība, ne citu ieinteresēto personu apsvērumi.

Atbalsta atbilstība LESD 106. panta 2. punktam

(100) Lai novērtētu Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam maksātās kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi atbilstību LESD, ir jāaplūko atbalsta sniegšanas brīdī piemērojamie noteikumi.

(101) Saskaņā ar Komisijas paziņojumu par vispārējās nozīmes pakalpojumiem Eiropā ⁽³⁾ (turpmāk – "Paziņojums"), ko saskaņā ar 26. punkta b) apakšpunktu Kopienas nostādnes valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ⁽⁴⁾ piemēro nepaziņotam atbalstam, jautājums par valsts kompensējošiem maksājumiem ir jāpārbauda, ņemot vērā šādus trīs principus:

— neitralitāte neatkarīgi no tā, vai uzņēmumi pieder valstij, vai tie ir privāti,

— dalībvalstu iespējas brīvi definēt vispārējās nozīmes pakalpojumus,

— proporcionalitāte, saskaņā ar kuru konkurences un brīvā tirgus brīvību ierobežojumi nedrīkst būt lielāki par tiem, kas vajadzīgi, lai garantētu efektīvu uzdevumu izpildi.

⁽¹⁾ OV L 234, 10.9.2005., 9. lpp.

⁽²⁾ 2004/112-09421. lpp.

⁽³⁾ OV C 17, 19.1.2001., 4. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 297, 29.11.2005., 4. lpp.

- (102) Pirmais princips – neitralitāte – nozīmē, ka Komisija nenosaka to, vai vispārējās nozīmes pakalpojumus sniedz valsts uzņēmumi vai privāti uzņēmumi. Izskatāmajā lietā netiek apšaubīta šā principa ievērošana.
- (103) Dalībvalstu iespēja brīvi definēt nozīmē, ka galvenokārt dalībvalstis atbild par vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu definīciju, pamatojoties uz īpašām darbības pazīmēm. Šo definīciju Komisija pārbauda tikai ļaunprātības vai nepārprotamu kļūdu gadījumos. Tomēr LESD 106. panta 2. punktā paredzētos izņēmuma noteikumus atsevišķos gadījumos var piemērot tikai tad, ja sabiedrisko pakalpojumu uzdevums ir skaidri definēts un tā izpilde ir uzticēta ar valsts iestāžu aktu (tostarp līgumiem). Šis pienākums ir jāveic, lai nodrošinātu juridisku skaidrību un pārredzamību attiecībā uz sabiedrību, un tas ir nepieciešams arī Komisijai, lai tā spētu novērtēt proporcionalitāti.
- (104) Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam uzticētos vispārīgos pasākumus var atzīt par vispārējās ekonomiskās nozīmes pasākumiem, un, kā minēts 92. apsvērumā, tie ir skaidri definēti un uzticēti Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam.
- (105) Proporcionalitātes principa kontekstā LESD 106. panta 2. punkts ir jāinterpretē tā, ka līdzekļi, ar kuru palīdzību pilda vispārējās nozīmes uzdevumu, nerada nevajadzīgus traucējumus tirdzniecībai un nepārsniedz apjomu, kas nepieciešams uzdevuma efektīvai izpildei. Saskaņā ar Paziņojuma 26. punktu un attiecīgo Eiropas Kopienų Tiesas praksi kompensācija nedrīkst pārsniegt neto papildu izmaksas, kas saistītas ar uzticēto uzdevumu. Ir jānodrošina vispārējās nozīmes pakalpojumu sniegšana, un attiecīgi pilnvarotiem uzņēmumiem ir jāspēj segt papildu izmaksas, kas saistītas ar uzticētā uzdevuma izpildi.
- (106) Līdz ar to izskatāmajā lietā ir jāaprēķina neto papildu izmaksas, kas, pamatojoties uz abiem nolīgumiem, rodas Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam, sniedzot sabiedriskos pakalpojumus (veicot vispārīgos pasākumus), un pēc tam rezultāts jāsalīdzina ar valsts atbalstu. Ja Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam piešķirtā kompensācija nav lielāka par papildu izmaksām, kas rodas, pildot vispārējās nozīmes uzdevumu, var uzskatīt, ka proporcionalitātes princips ir ievērots.
- (107) Kā izriet no šā lēmuma pielikuma, attiecīgajā laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam ar vispārīgajiem pasākumiem saistītās papildu izmaksas pārsniedz Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam sniegto atbalstu.
- (108) Līdz ar to maksājumi, ko Bavārijas Dzīvnieku veselības dienests ir saņēmis par šajā lēmumā izskatītajiem vispārīgajiem pasākumiem, nav pārmērīgi kompensējuši Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta papildu izmaksas, kas radušās, veicot attiecīgos pasākumus.
- (109) Ņemot vērā iepriekš minēto, Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam piešķirtā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, kas atbilst LESD 106. panta 2. punktam.
- (110) Šajā saistībā Komisija secina, ka nav redzams, kā valsts kompensāciju, kas nekad nesedza visas ar vispārējās nozīmes pakalpojuma izpildi saistītās papildu izmaksas, būtu bijis iespējams izmantot Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta saimnieciskās darbības subsīdēšanai, kā ir apgalvojis sūdzības iesniedzējs. Turklāt ne sūdzības iesniedzējs, ne citas ieinteresētās personas nepierādīja sūdzības iesniedzēja apgalvojumu, ka Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta veterinārārsti konkrētus klīniskus, diagnostikas un terapijas pakalpojumus sniedz par līdz 90 % lētāk nekā to pašizmaksa.
- (111) Šā apgalvojuma dēļ Vācija veica īpašu Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta pārbaudi. Tajā netika atklātas norādes, kas apstiprina šo apgalvojumu. Tāpēc Vācija ir lūgusi sniegt informāciju, lai varētu pārbaudīt individuālus gadījumus, ja rastos šāda konkrēta informācija.
- (112) Turklāt Komisija ir secinājusi, ka Bavārijas federālās zemes veterinārārstu palāta (*Bayerische Landestierärztekammer*) un Federālā praktizējošu veterinārārstu asociācija – Bavārijas federālās zemes asociācija (*Bundesverband praktizierender Tierärzte – Landesverband Bayern*) – atbalsta Bavārijas Dzīvnieku veselības dienesta darbu, tostarp tā saimniecisko darbību.

VI. SECINĀJUMI

- (113) Komisija secina, ka izskatāmo atbalstu Vācija ir sniegusi, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.
- (114) Tomēr, pamatojoties uz novērtējumu, Komisija secina, ka LESD atbilst 13. un 14. apsvērumā minētais valsts atbalsts lauksaimniekiem “vispārīgo pasākumu” veidā (sākot no 1990. gada) un 17. un 18. apsvērumā minētā valsts kompensācija Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam. Faktiski – kā minēts – daļēji runa nemaz nav par valsts atbalstu. 17. un 18. apsvērumā minētā ikgadējā kompensācija, kas kopš 2005. gada 1. janvāra ir piešķirta Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, atbilst visiem spriedumā *Altmark* lietā minētajiem nosacījumiem un līdz ar to nav valsts atbalsts,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsts, ko vispārīgo pasākumu veidā Vācija ir sniegusi lauksaimniekiem un zvejniekiem.

Ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsts, ko kompensācijas veidā Vācija ir sniegusi Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam laikposmā no 1990. līdz 2004. gadam par tā veiktajiem "vispārīgajiem pasākumiem".

Kompensācija, kas no 2005. gada 1. janvāra par "vispārīgo pasākumu" veikšanu ir maksāta Bavārijas Dzīvnieku veselības dienestam, nav atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2009. gada 15. decembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

PIELIKUMS

Gads	Vispārīgo pasākumu izmaksas	Bavārijas federālās zemes maksājumi (Likums par atbalstu Bavārijas lauksaimniecībai)	Bavārijas Veterinārā fonda maksājumi	Bavārijas federālās zemes un Bavārijas Veterinārā fonda maksājumi	Kopējo maksājumu par vispārīgo pasākumu izmaksām daļa procentos
1990	7 676,94	3 059,57	4 588,84	7 648,42	99,63
1991	6 992,48	3 127,06	3 711,98	6 839,04	97,81
1992	8 953,42	3 203,55	4 588,84	7 792,40	87,03
1993	9 063,52	3 361,03	4 679,34	8 040,37	88,71
1994	9 547,05	3 496,01	4 588,84	8 084,85	84,68
1995	8 392,14	3 554,50	4 588,84	8 143,35	97,04
1996	8 336,35	3 599,49	4 588,84	8 188,34	98,22
1997	8 620,18	3 361,23	4 486,59	7 847,82	91,04
1998	8 613,61	3 310,10	4 397,11	7 707,21	89,48
1999	8 280,91	3 419,52	4 397,11	7 816,63	94,39
2000	9 267,13	3 419,52	4 453,35	7 872,87	84,95
2001	8 471,71	3 419,52	4 448,24	7 867,76	92,87
2002	10 002,90	3 890,00	4 453,35	8 343,35	83,41
2003	9 953,20	3 722,00	4 614,73	8 336,73	83,78
2004	8 415,84	2 807,47	4 496,00	7 303,47	86,78
2005	9 439,37	3 200,00	4 021,00	7 221,00	76,50
2006	8 608,75	2 730,00	4 021,00	6 751,00	78,42
2007	9 084,88	3 130,00	4 021,00	7 151,00	78,71
2008	9 047,96	3 080,00	4 086,00	7 166,00	79,20